

en Gang selv. Jeg har jo adskillige andre Ting at læse end Sangbøger. Men jeg kan ganske i Almindelighed sige til det ærede Medlem, der syntes at være meget „entrüstet“ over disse Sange, at han har vist aldrig selv været Soldat, for han maa jo være saa gammel, at han i saa Fald maatte kende det Tidspunkt, da jeg lærte som Rekrut, og de Sange, der da bleve sungne, hvis de overhovedet fortjente Navn af Sange, vare af en saadan Beskaffenhed, at skønt der kan siges meget i denne Sal, kan der ikke siges noget om det. Hvis man tør gaa ud fra, at Udviklingen helst bør gaa gradvis, vil jeg mene, at Udviklingen, der er foregaaet paa dette Omraade, er et ganske godt og jævnt Fremskridt. Men, som sagt, jeg føler mig hverken kaldet eller forpligtet til at indlade mig paa dette. Den elskværdige Kollega, der har lagt det herhen, har maaske ment, at jeg var særlig bevandret i dette Emne.

Jeg har endnu et Par Spørgsmaal af lokal Natur, som vedkomme den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere. Det drejer sig om de meget omtalte Niveauoverskæringer ved Rugaardsvejen ved Odense. Det er paatalt af det ærede Medlem for Odense (Scavenius), og det er omtalt af den højtærede Minister, men de Udtalelser, der ere faldne fra den sidste, have ikke tilfredsstillet mig. Forholdet er jo det, at de bleve paatalt stærkt i 1898, da der var Forslag fremme her i Tinget om Gennemførelsen af Dobbeltspor gennem Fyn. Det faldt da ganske af sig selv, at naar dette Forslag gik igennem, vilde man redressere disse Sager. Men efter den Behandling, dette Spor fik tillige med adskillige andre Ting, som stode i Forbindelse dermed, Broen over Lille Bælt osv., tror jeg ikke, der er nogen Udsigt til at faa Dobbeltspor foreløbig. En Ting maa desuden erindres samtidig: der er mange Forslag fremme om at dele Trafikken over Fyn paa andre Veje end netop den først paatænkte. Det ærede Medlem for Faaborg (Kr. Jensen) talte jo i denne Retning, og jeg ved for øvrigt, at der er andre Projekter oppe derom. Hvis derfor den Ordning skulde vente, til vi faa Dobbeltspor gennem Fyn, saa tror jeg dog nok, at det vilde være først at kaste Brønden til, naar Barnet er druknet. Aaret efter henvendte jeg mig til den daværende Minister for de offentlige Arbejder om Sagen, og han erklærede da, at der har været udarbejdet Forslag til at løse dette Spørgsmaal alene for sig. Det var imidlertid

blevet ret dyrt efter dets Størrelse; han mente derfor ikke, at det paa det Tidspunkt vilde være til nogen Nytte at komme frem med det. Hvor dyrt det var, ved jeg ikke, men jeg vil henstille til den nuværende Minister, om han ikke vil finde Anledning til at lade os vide, hvad dette Forslag gaar ud paa, for saa vidt det forefindes, og hvad det da vil koste, og om han i hvert Tilfælde ikke finder, at det bliver nødvendigt at prøve en Løsning af dette Spørgsmaal. Henvisningen til, at det var meget værre paa Bülowvej, er i alt Fald slet ikke tilfredsstillende for mig. Jeg vil sige, det er endnu værre paa Vodroffvej, Ørstedvej og ved Falkoneralleen, alle Forhold ved Kjøbenhavn ere jo paa dette Omraade saa farlige, at der kun er een Mening om, at de saa snart som muligt burde afløses af en bedre Ordning, og dertil sigte de Arbejder, som Kommissionen paa det Omraade har udarbejdet med Løsningen af Hovedbanegaardsspørgsmaalet her i Kjøbenhavn for Øje. Men jeg kan ikke se, at det kan være nogen Trøst for Odense, at det er værre i Kjøbenhavn. Thi en Ting er jo sikkert, at det er fuldkommen tilstrækkelig slemt ved Odense, og naar man er temmelig klar orer, at man ikke kan vente, indtil Dobbeltsporet gennem Fyn kommer, og naar man er vis paa, at det er saa slemt, at der maa ske en Løsning, saa er der ingen som helst Grund til ikke at gøre et Forsøg, i det mindste faa et Forslag derom, saa man kan se, hvad det gaar ud paa. Den højtærede Minister sagde, at han har heller ikke mærket nogen stor Lyst til fra kommunal Side at paatage sig de dermed forbundne Udgifter. Ja, det kan jeg godt forstaa, thi Odense mener — efter min Formening med nogen Ret — at der er ikke stor Grund til for Byen at være med til at bøde paa den Mangel paa Forudseen, som ligger til Grund for en ikke ringe Del af vore Jernbanebygninger. Men paa den anden Side er jeg klar over, at dersom det gennem de Kommissionsforhandlinger, som ere skete, er blevet fastslaaet som Regel, at de interesserede Kommuner, hvor Forbedringer ved Banegaardsforhold paakræves enten med Hensyn til Tilkørsler eller Banegaardens Ombygning, skulle yde et vist Tilskud — jeg antager et Tilskud, en Kvotadel, der vil blive ansat efter de vedkommende Forholdsregler, der skulle træffes, og som altsaa ikke kan være en bestemt Procent, ens for alle — saa maa Odense naturligvis bøje sig derfor, selv om man ikke mener, at det er meget beretti-